

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a treia)

14 aprilie 2011*

În cauzele conexate C-42/10, C-45/10 și C-57/10,

având ca obiect cereri de pronunțare a unor hotărâri preliminare formulate în temeiul articolului 267 TFUE de Raad van State (Belgia), prin deciziile din 14 ianuarie 2010, primite de Curte la 25 și la 28 ianuarie 2010, în procedurile

Vlaamse Dierenartsenvereniging VZW (C-42/10, C-45/10 și C-57/10),

Marc Janssens (C-42/10 și C-45/10)

împotriva

Belgische Staat,

cu participarea:

Luk Vangheluwe (C-42/10),

* Limba de procedură: olandeza.

CURTEA (Camera a treia),

compusă din domnul K. Lenaerts, preşedinte de cameră, domnii D. Šváby (raportor), G. Arestis, J. Malenovský şi T. von Danwitz, judecători,

avocat general: domnul Y. Bot,
grefier: doamna M. Ferreira, administrator principal,

având în vedere procedura scrisă şi în urma şedinţei din 3 februarie 2011,

luând în considerare observaţiile prezentate:

- pentru Vlaamse Dierenartsenvereniging VZW, de R. Gielen, avocat;
- pentru guvernul belgian, de domnul J.-C. Halleux, în calitate de agent, asistat de J.-F. De Bock, avocat;
- pentru Comisia Europeană, de doamna A. Marcoulli şi de domnul B. Burggraaf, în calitate de agenţi,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererile de pronunțare a unor hotărâri preliminare privesc interpretarea articolului 3 litera (b), a articolului 4 alineatul (2), a articolului 5 și a articolului 17 al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 998/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 mai 2003 privind cerințele de sănătate animală aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie și de modificare a Directivei 92/65/CEE a Consiliului (JO L 146, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 47, p. 190) și a Deciziei 2003/803/CE a Comisiei din 26 noiembrie 2003 de stabilire a pașaportului tip pentru circulația intracomunitară a câinilor, a pisicilor și a dihorilor domestici (JO L 312, p.1, Ediție specială, 03/vol. 51, p. 140) și a articolului 1 din Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul standardelor, reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale (JO L 204, p. 37, Ediție specială, 13/vol. 23, p. 207), astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iulie 1998 (JO L 217, p. 18, Ediție specială, 13/vol. 23, p. 282, denumită în continuare „Directiva 98/34”).

- 2 Aceste cereri au fost formulate în cadrul unor litigii între Vlaamse Dierenartsenvereniging VZW (denumită în continuare „Vlaamse Dierenartsenvereniging”) și domnul Janssens (cauzele C-42/10 și C-45/10), pe de o parte, și Belgische Staat, pe de altă parte, precum și între Vlaamse Dierenartsenvereniging (cauza C-57/10), pe de o parte, și Belgische Staat, pe de altă parte, aceste acțiuni având ca obiect anularea Decretului regal din 21 septembrie 2004 de modificare a Decretului regal din 10 februarie 1967 privind reglementarea sănătății animale în cazul rabiei (*Moniteur belge* din 24 septembrie 2004, p. 69208, denumit în continuare „Decretul din 21 septembrie 2004”) (cauza C-42/10), a Decretului regal din 28 mai 2004 privind identificarea și înregistrarea câinilor (*Moniteur belge* din 7 iunie 2004, p. 43185, denumit în continuare „Decretul din 28 mai 2004”) (cauza C-45/10), precum și a Decretului regal din 5 mai 2004 privind modelul și modalitățile de distribuire a pașaportului pentru circulația

intracomunitară a pisicilor și a dihorilor domestici (*Moniteur belge* din 24 mai 2004, p. 40130, denumit în continuare „Decretul din 5 mai 2004”) (cauza C-57/10).

- 3 Prin Ordonanța președintelui Curții din 2 martie 2010, cauzele C-42/10, C-45/10 și C-57/10, din motive de conexitate, au fost reunite pentru buna desfășurare a procedurii scrise și orale, precum și în vederea pronunțării hotărârii, în conformitate cu articolul 43 din Regulamentul de procedură al Curții.

Cadrul juridic

Reglementarea Uniunii

Regulamentul nr. 998/2003

- 4 Articolul 3 din Regulamentul nr. 998/2003 prevede:

„În sensul prezentului regulament:

[...]

- (b) «pașaport» înseamnă orice document care permite identificarea clară a animalului de companie, cuprinzând elementele care permit verificarea statutului animalului din punctul de vedere al prezentului regulament, elaborat în conformitate cu articolul 17 al doilea alineat [a se citi «paragraf»];

[...]”

- 5 Articolul 4 alineatul (2) din acest regulament are următorul cuprins:

„Indiferent de forma sub care se prezintă sistemul de identificare a animalului, trebuie să se prevadă existența unor elemente de identificare a numelui și adresei proprietarului animalului.”

- 6 Articolul 5 din regulamentul menționat are următorul mod de redactare:

„(1) În cazul circulației, animalele de companie din speciile enumerate la anexa I părțile A și B trebuie, fără a aduce atingere cerințelor prevăzute la articolul 6:

- (a) să fie identificate în conformitate cu articolul 4 și
- (b) să fie însoțite de un pașaport eliberat de un veterinar autorizat de autoritatea competentă, care să certifice valabilitatea vaccinării antirabice sau a revaccinării, după caz, în conformitate cu recomandările laboratorului producător, efectuată animalului în cauză cu un vaccin inactivat de cel puțin o unitate antigenică per doză (standard OMS).

(2) Statele membre pot autoriza circulația animalelor enumerate la anexa I părțile A și B care au o vârstă mai mică de trei luni și care nu sunt vaccinate, dacă sunt însoțite de un pașaport și au fost ținute la locul unde s-au născut, fără să intre în contact cu animale sălbatice susceptibile de a fi fost expuse unei infectări sau dacă sunt însoțite de mamă, de care sunt încă dependente.”

7 Articolul 17 al doilea paragraf din Regulamentul nr. 998/2003 prevede:

„Modelul pentru pașaportul care trebuie să însoțească animalele aparținând speciilor enumerate la anexa I părțile A și B care fac obiectul circulației se întocmește în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 24 alineatul (2).”

8 Părțile A și B din anexa I la regulamentul menționat menționează câinii, pisicile și dihorii domestici.

Decizia 2003/803

9 În temeiul articolului 1, Decizia 2003/803 stabilește pașaportul tip pentru circulația între statele membre a câinilor, a pisicilor și a dihorilor domestici.

10 Printr-o trimitere a articolului 2 din decizia menționată, anexa I la aceasta impune următorul format pentru coperta și primele trei pagini ale pașaportului tip:

I. PROPRIETAR	
1. Nume:	_____
Prenume:	_____
Adresă:	_____
Cod poștal:	_____
Oraș:	_____
Țară:	_____
2. Nume:	_____
Prenume:	_____
Adresă:	_____
Cod poștal:	_____
Oraș:	_____
Țară:	_____
3. Nume:	_____
Prenume:	_____
Adresă:	_____
Cod poștal:	_____
Oraș:	_____
Țară:	_____
Cod ISO Stat + număr	Pagina 1 din X

II. DESCRIEREA ANIMALULUI

FOTOGRAFIA ANIMALULUI
(Facultativ)

1. Nume *: _____
2. Specie: _____
3. Rasă: _____
4. Sex: _____
5. Data naşterii *: _____
6. Blană: _____
(Culoare şi tip)
* Indicat de proprietar

Col ISO 5M + număr

III. IDENTIFICAREA ANIMALULUI

1. Numărul microcipului:

2. Data implantării microcipului:

3. Localizarea microcipului:

4. Numărul tatuaşului:

5. Data tatuirii:

Se verifică identificarea înainte să se
facă o nouă înregistrare în prezentul
paşaport

Col ISO 5M + număr

11 Articolul 3 din Decizia 2003/803 prevede că pașaportul tip trebuie să îndeplinească cerințele suplimentare stabilite de anexa II la aceasta.

12 În această privință, punctul 1 din partea A din această anexă II prevede:

„Formatul pașaportului tip este uniform.”

13 Punctul 2 litera (c) din partea B din respectiva anexă II are următorul cuprins:

„Numărul pașaportului tip, codul ISO al statului membru care îl eliberează urmat de un număr unic se imprimă pe coperta pașaportului tip.”

14 Punctul 4 din partea C din aceeași anexă II menționează că mărimea și forma câmpurilor din pașaportul tip prevăzut în anexa I au caracter indicativ, și nu obligatoriu.

Directiva 98/34

15 Articolul 1 din Directiva 98/34 prevede:

„În sensul prezentei directive, termenii utilizați au următoarele înțelesuri:

1. «produs», orice produs fabricat industrial și orice produs agricol, inclusiv produsele de pescărie;
2. «serviciu» – orice serviciu al societății informaționale, adică orice serviciu prestat în mod normal în scopul obținerii unei remunerații, la distanță, prin mijloace electronice și la solicitarea individuală a beneficiarului serviciului.

[...]

3. «specificație tehnică», o specificație inclusă într-un document care stabilește caracteristicile unui produs, cum ar fi nivelele de calitate, performanță, securitate sau dimensiunile, inclusiv cerințele care se aplică produsului cu privire la numele sub care acesta este comercializat, terminologia, simbolurile, încercările și metodele de încercare, ambalarea, marcarea sau etichetarea și procedurile pentru evaluarea conformității.

[...]

4. «alte cerințe», o cerință alta decât specificațiile tehnice, impusă unui produs în scopul protejării în special a consumatorilor sau a mediului și care afectează ciclul de viață al produsului după punerea sa pe piață, cum ar fi condițiile de utilizare, reciclare, reutilizare sau de îndepărtare a acestuia, atunci când aceste condiții pot influența semnificativ compoziția sau natura produsului ori comercializarea acestuia;

[...]

11. «reglementare tehnică» – specificațiile tehnice sau alte cerințe sau norme cu privire la servicii, inclusiv dispozițiile administrative relevante, a căror respectare este obligatorie, *de iure* sau *de facto*, în cazul comercializării, prestării unui serviciu, stabilirii unui prestator de servicii sau utilizării într-un stat membru sau într-o parte semnificativă a acestuia, precum și actele cu putere de lege sau actele administrative ale statelor membre, cu excepția celor menționate la articolul 10, care interzic fabricarea, importul, comercializarea sau utilizarea unui produs sau care interzic prestarea sau utilizarea unui serviciu sau stabilirea în calitate de prestator de servicii.

[...]”

¹⁶ Articolul 8 din Directiva 98/34 prevede:

„(1) În conformitate cu articolul [a se citi «sub rezerva articolului»] 10, Comisiei îi este comunicat, de îndată, de către statele membre, orice proiect de reglementare tehnică, cu excepția situației în care acesta transpune integral textul unui standard internațional sau european, caz în care este suficientă informația referitoare la standardul în cauză; de asemenea, acestea înaintează Comisiei o expunere a motivelor

care fac necesară elaborarea unei astfel de reglementări, în cazul în care acest lucru nu a fost clarificat suficient în proiectul de reglementare tehnică.

După caz și dacă nu a fost transmis deja cu o comunicare anterioară, statele membre transmit odată cu comunicarea textelor [a se citi «în același timp textul»] principalelor acte cu putere de lege sau normelor administrative aflate în legătură directă, în cazul în care pentru evaluarea implicațiilor proiectului de reglementare tehnică este necesară cunoașterea acestor texte.

Statele membre comunică proiectul din nou, în aceleași condiții, în cazul în care îi aduc modificări care au ca efect schimbarea semnificativă a obiectului, scurtarea programului de punere în aplicare avut în vedere anterior, adăugarea de specificații sau de cerințe ori transformarea acestora în unele mai restrictive.

[...]

Comisia notifică de îndată celelalte state membre cu privire la proiect și la toate documentele care i-au fost înaintate; de asemenea, aceasta poate înainta proiectul în cauză comitetului prevăzut la articolul 5 și, după caz, comitetului care răspunde de domeniul respectiv.

[...]

(3) Comisiei îi este comunicat, de îndată, de către statele membre textul definitiv al reglementării tehnice.

[...]"

Reglementarea națională

17 Articolul 3 alineatul (2) din Decretul din 5 mai 2004 prevede:

„Fiecare pașaport este prevăzut cu un număr unic. Acest număr este compus din 13 caractere, și anume codul ISO al Belgiei, «BE», urmat de numărul de autorizare al distribuitorului compus din două cifre și de un număr de ordine compus din nouă cifre.”

18 Articolul 2 alineatul (2) al doilea paragraf din Decretul din 28 mai 2004 prevede:

„Dovada de identificare și de înregistrare a câinilor identificați și înregistrați după intrarea în vigoare a prezentului decret este oferită de pașaport, al cărui model este stabilit în anexa II la prezentul decret, însoțit de certificatul definitiv de identificare și de înregistrare menționat la articolul 19. Modelul de certificat definitiv de identificare și de înregistrare este stabilit în anexa III la prezentul decret.”

- 19 Printr-o trimitere făcută de acest articol 2 la anexa II la decretul menţionat, este prezentat modelul de paşaport pentru animale de companie, care are 32 de pagini. Pagina a doua şi a treia a acestuia au următorul format:

The image shows two pages of a pet passport form. Page 2 (left) is titled 'I. Proprietar - Identificarea - Adresa - Contact' and contains fields for:

- Proprietar - Nume - Prenume - Adresa
- Proprietar - Telefon - Adresă - Adresă
- Adresă - Telefon - Adresă - Adresă
- Serviciu - Telefon - Adresă - Adresă
- Prezintă Certificat - Prezentare - Prezentare
- Plasa - Nume - Ora - Ora
- Land - Ora - Ora - Ora

 Page 1 (right) is titled 'II. Informații generale despre animalul înregistrat în acest pașaport' and contains fields for:

- 1. Specie - Rasa - Rasa - Rasa
- 2. Culoare - Culoare - Culoare
- 3. Rasa - Rasa - Rasa
- 4. Culoare - Culoare - Culoare
- 5. Culoare - Culoare - Culoare
- 6. Culoare - Culoare - Culoare
- 7. Culoare - Culoare - Culoare
- 8. Culoare - Culoare - Culoare
- 9. Culoare - Culoare - Culoare
- 10. Culoare - Culoare - Culoare
- 11. Culoare - Culoare - Culoare
- 12. Culoare - Culoare - Culoare
- 13. Culoare - Culoare - Culoare
- 14. Culoare - Culoare - Culoare
- 15. Culoare - Culoare - Culoare
- 16. Culoare - Culoare - Culoare
- 17. Culoare - Culoare - Culoare
- 18. Culoare - Culoare - Culoare
- 19. Culoare - Culoare - Culoare
- 20. Culoare - Culoare - Culoare
- 21. Culoare - Culoare - Culoare
- 22. Culoare - Culoare - Culoare
- 23. Culoare - Culoare - Culoare
- 24. Culoare - Culoare - Culoare
- 25. Culoare - Culoare - Culoare
- 26. Culoare - Culoare - Culoare
- 27. Culoare - Culoare - Culoare
- 28. Culoare - Culoare - Culoare
- 29. Culoare - Culoare - Culoare
- 30. Culoare - Culoare - Culoare
- 31. Culoare - Culoare - Culoare
- 32. Culoare - Culoare - Culoare

- 20 Articolul 20 din Decretul din 28 mai 2004 are următorul cuprins:

„Certificatul definitiv de identificare și de înregistrare este alcătuit din două etichete autocolante care sunt lipite pe paginile 2 și 3 ale paşaportului.”

- 21 Articolul 21 din acest decret prevede:

„După primirea copiei galbene a certificatului provizoriu de identificare, gestionarul registrului central înregistrează datele câinelui și ale proprietarului acestuia în registrul central și trimite un certificat definitiv de identificare și de înregistrare, precum și o parte detașabilă intitulată «Schimbarea proprietarului/Modificarea datelor/Deces» al cărei model este stabilit în anexa IV la prezentul decret. Imediat după primire, proprietarul lipește certificatul definitiv de identificare și de înregistrare în paşaport.”

22 Articolul 22 din decretul respectiv prevede:

„În situația cedării unui câine, persoana care cedează animalul completează partea detașabilă «Schimbarea proprietarului/Modificarea datelor/Deces» și o transmite în opt zile gestionarului registrului central. Pașaportul este predat imediat noului proprietar. Gestionarul registrului central trimite noului proprietar dovada schimbării, precum și o parte detașabilă «Schimbarea proprietarului/Modificarea datelor/Deces». Imediat după primire, acesta lipește în pașaport noul certificat definitiv de identificare și de înregistrare.”

23 Potrivit articolului 23 din același decret:

„În cazul articolului 6 sau 7, persoana care efectuează identificarea trimite gestionarului registrului central, cât mai repede și în orice caz într-un termen de opt zile, partea detașabilă «Schimbarea proprietarului/Modificarea datelor/Deces», cu menționarea noului element de identificare. Ca dovadă a înregistrării cu acest nou element de identificare, acesta din urmă transmite proprietarului un nou certificat definitiv de identificare și de înregistrare, precum și o parte detașabilă «Schimbarea proprietarului/Modificarea datelor/Deces».”

24 Articolul 1 din Decretul din 21 septembrie 2004 modifică articolul 14 din Decretul regal din 10 februarie 1967 privind reglementarea sănătății animale în cazul rabiei (*Moniteur belge* din 25 februarie 1967, p. 1966, denumit în continuare „Decretul din 10 februarie 1967”), care are, de acum înainte, următorul cuprins:

„§ 1. Pentru orice vaccinare, veterinarul autorizat care a efectuat vaccinarea eliberează un certificat conform modelului anexat la prezentul decret.

§ 2. Pentru un câine, o pisică sau un dihor domestic care poartă un tatuaj sau un microcip lizibil sau care este identificat la momentul vaccinării, veterinarul autorizat eliberează un paşaport care, după caz, a fost distribuit de o persoană juridică autorizată în temeiul dispozițiilor [Decretului din 5 mai 2004] sau de gestionarul registrului central de identificare a câinilor, desemnat în temeiul articolului 27 din [Decretul din 28 mai 2004]. După identificare sau după verificarea identificării, veterinarul autorizat precizează vaccinarea pe care a efectuat-o în paşaportul mai sus menţionat.

În cazul în care câinele, pisica sau dihorul domestic deține deja un paşaport precum cel menţionat la primul paragraf, veterinarul autorizat care a efectuat vaccinarea completează acest paşaport cu informațiile necesare privind vaccinarea efectuată, după controlul datelor de identificare.

§ 3. Proprietarii și deținătorii de animale care trebuie vaccinate sunt obligați să prezinte, după caz, certificatul de vaccinare sau paşaportul menţionat mai sus la orice solicitare din partea autorităților menționate la articolul 27.”

Acțiunile principale și întrebările preliminare

În cauza C-42/10

²⁵ Introdusă la 5 noiembrie 2004 de Vlaamse Dierenartsenvereniging și de domnul Janssens, acțiunea principală în cauza C-42/10 are ca obiect anularea Decretului din

21 septembrie 2004 în măsura în care acesta impune, la articolul 14 din Decretul din 10 februarie 1967 pe care îl modifică, să se precizeze vaccinarea împotriva rabiei pe pașaportul pentru animale de companie care îndeplinește condițiile stabilite de Decretul din 5 mai 2004 sau pe cele stabilite de Decretul din 28 mai 2004.

26 În această privință, reclamantii din acțiunea principală arată că Decretul din 21 septembrie 2004 încalcă principiile liberei circulații a mărfurilor, a serviciilor și a persoanelor, principiul liberei concurențe, rezervând un monopol numai pentru Belgische Vereniging voor Identificatie en Registratie van Honden (denumită în continuare „BVIRH”), precum și Regulamentul nr. 998/2003 și Decizia 2003/803.

27 Sub acest ultim aspect, reclamantii menționați susțin că Decretul din 21 septembrie 2004 se opune înscrierii vaccinărilor pe pașaportul străin pentru animale de companie sau pe pașaportul pentru animale de companie distribuit de Vlaamse Dierenartsenvereniging. Aceștia susțin și că trimiterea la Decretele din 5 și 28 mai 2004 nu trebuie făcută, întrucât acestea din urmă conțin cerințe suplimentare în raport cu cele prevăzute de pașaportul pentru animale de companie, astfel cum este definit de Regulamentul nr. 998/2003. Decretele menționate ar asocia acestui pașaport în special obligația de înregistrare și de trasabilitate. Or, pașaportul vizat de regulamentul menționat ar avea numai o funcție sanitară. În plus, o asemenea adăugare nu a intrat niciodată în intențiile legiuitorului Uniunii, deoarece identificarea animalului nu ar fi necesară decât pentru a asocia acestuia un certificat de sănătate animală. Pe de altă parte, aplicarea de etichete pe un document de sănătate animală de către terți, astfel cum prevede Decretul din 28 mai 2004, nu ar fi autorizată. În ceea ce privește Decretul din 5 mai 2004, întrucât prevede că pașapoartele eliberate în Belgia trebuie să aibă un număr unic de treisprezece cifre, acesta ar introduce o cerință care nu este impusă la nivelul Uniunii.

28 Pârâtul din acțiunea principală răspunde că pașaportul la care se face referire în Regulamentul nr. 998/2003 este înainte de toate un document de identificare și că, desigur,

este logic că a luat măsuri pentru a asigura o politică coerentă și uniformă care ar impune obligativitatea unui singur document, care ține loc, în Belgia, de document de identificare și de înregistrare și, în cadrul circulației intracomunitare, de document de sănătate animală și de identificare. În ceea ce privește pretinsa situație de monopol a BVIRH, el susține că această asociație nu este singura care a făcut obiectul unei recunoașteri din partea statului.

29 În aceste condiții, Raad van State a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

- „1) Articolul 3 litera (b), articolul 4 alineatul (2), articolul 5 și articolul 17 al doilea paragraf din Regulamentul [nr. 998/2003] și articolele și anexele Deciziei [2003/803] se opun unui regim național care, în ceea ce privește pașapoartele pentru pisici și dihori domestici, face trimitere [...] la modelul și la condițiile suplimentare impuse prin Decizia [2003/803], însă, în plus, stabilește că fiecare pașaport trebuie prevăzut cu un număr unic compus din 13 caractere, și anume codul ISO al Belgiei, «BE», urmat de numărul de autorizare al distribuitorului, compus din două cifre, și de un număr de ordine compus din nouă cifre?

- 2) Articolul 3 litera (b), articolul 4 alineatul (2), articolul 5 și articolul 17 al doilea paragraf din Regulamentul [nr. 998/2003] și articolele și anexele Deciziei [2003/803] se opun unui regim național care impune de asemenea utilizarea pașaportului european pentru animalele de companie ca dovadă a identificării și a înregistrării câinilor și care, în plus, prevede în această privință că terții efectuează, prin intermediul unor etichete autocolante de identificare, modificări referitoare la datele de identificare ale proprietarului și ale animalului în părțile I-III ale pașaportului european eliberat de un veterinar autorizat, astfel încât se acoperă datele de identificare anterioare?”

În cauza C-45/10

- 30 Introdusă la 30 iulie 2004 de Vlaamse Dierenartsenvereniging și de domnul Janssens, acțiunea principală în cauza C-45/10 are ca obiect anularea Decretului din 28 mai 2004.
- 31 În acest scop, reclamantii din acțiunea principală susțin mai întâi că acest decret creează o situație de monopol în favoarea BVIRH în ceea ce privește distribuirea pașapoartelor destinate câinilor, ceea ce ar avea drept consecință să îi împiedice pe veterinari să imprime pașapoartele pentru animale de companie într-un alt stat membru decât Regatul Belgiei. Decretul menționat ar oferi de asemenea posibilitatea de fraudă și ar crea o discriminare legând identificarea câinilor conținută de pașapoartele în cauză în acțiunea principală de o obligație de înregistrare și de trasabilitate, în condițiile în care această obligație nu există pentru pisici și dihorii domestici, și aceasta deși reglementarea Uniunii tratează în mod identic aceste specii de animale. În plus, efectul direct al acestei din urmă reglementări ar impune Vlaamse Dierenartsenvereniging să depună toate eforturile pentru ca membrii săi să poată respecta reglementarea menționată și ar avea de asemenea drept consecință inaplicabilitatea Decretului din 28 mai 2004. În continuare, reclamantii menționați susțin că utilizarea de etichete autocolante contravine obiectivului urmărit de Decizia 2003/83, care constă în a permite un control facil din partea autorităților competente. În sfârșit, principiul subsidiarității nu poate fi invocat de statul membru în cauză.
- 32 Pe de altă parte, reclamantii din acțiunea principală susțin că dispozițiile Decretului din 28 mai 2004, care utilizează pașaportul tip pentru animale de companie prevăzut de Decizia 2003/83 ca dovadă de identificare și de înregistrare a câinilor, care prevăd aplicarea de etichete autocolante pe pașaport în scopul identificării proprietarului și a animalului și care diferă de pașaportul tip menționat în ceea ce privește spațiul prevăzut pentru menționarea datelor referitoare la noul proprietar constituie reglementări tehnice în sensul Directivei 98/34 care, în temeiul articolului 8 din aceasta din urmă, ar fi trebuit să fie comunicate Comisiei înainte de adoptarea lor. În acest sens, reclamantii menționați susțin că respectivii câini însoțiți de pașaport trebuie considerați mărfuri.

33 Într-o hotărâre din 9 ianuarie 2006 (nr. 153 336), prin care s-a respins o cerere de suspendare a executării decretului atacat, instanța de trimitere ar fi considerat că simplul fapt că o problemă determinată este reglementată de dispoziții obligatorii în mod direct la nivelul Uniunii nu se opune ca autoritatea națională competentă în materia respectivă să adopte, cu titlu complementar și în vederea apărării interesului național comun, dispoziții care îi sunt proprii, în ceea ce privește aspecte neprevăzute de reglementarea Uniunii sau atunci când această reglementare nu se opune unei reglementări naționale complementare. În consecință, pârâtul din acțiunea principală putea, așadar, să adopte, potrivit acestei instanțe, o reglementare de drept intern în măsura în care aceasta nu împiedică faptul ca reglementarea Uniunii să își producă în totalitate efectele. De vreme ce nici Regulamentul nr. 998/2003, nici Decizia 2003/803 nu ar conține dispoziții privind fabricarea și distribuirea către veterinari a pașapoartelor destinate câinilor, Decretul din 28 mai 2004 nu ar ieși din cadrul instituit prin decizia menționată. De asemenea, în ceea ce privește aplicarea de etichete autocolante pe aceste pașapoarte, instanța respectivă a apreciat că nici Regulamentul nr. 998/2003, nici Decizia 2003/803 nu interzic ca indicațiile individualizate să fie aplicate pe acestea cu ajutorul unor etichete autocolante, în măsura în care această practică nu creează divergențe în raport cu pașaportul tip prevăzut de Decizia 2003/803.

34 Întrucât reclamantul din acțiunea principală și-au menținut argumentația în ceea ce privește incompatibilitatea Decretului din 28 mai 2004 cu reglementarea Uniunii, Raad van State a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

„1) Articolul 3 litera (b), articolul 4 alineatul (2), articolul 5 și articolul 17 al doilea paragraf din Regulamentul [nr. 998/2003] și articolele și anexele Deciziei [2003/803] se opun unei reglementări naționale care prevede utilizarea modelului de pașaport european pentru animale de companie și ca dovadă a identificării și înregistrării câinilor și care, în plus, prevede că terți operează modificări cu privire la înregistrările referitoare la identitatea proprietarului și a animalului, cu ajutorul unor etichete de identificare autocolante, în părțile I-III ale unui astfel de pașaport european pentru animale de companie, atestat de un veterinar autorizat, astfel încât se acoperă datele de identificare anterioare?

- 2) Dispozițiile naționale care prevăd utilizarea modelului de pașaport european pentru animale de companie, în sensul Deciziei [2003/803], ca dovadă a identificării și a înregistrării câinilor și care, în plus, prevăd că terți operează modificări cu privire la identificarea proprietarului și a animalului, cu ajutorul unor etichete de identificare autocolante, în părțile I-III ale unui astfel de pașaport, reprezintă reglementări tehnice în sensul articolului 1 din Directiva [98/34] care, potrivit articolului 8 din această directivă, trebuie comunicate Comisiei înainte de adoptarea lor?”

În cauza C-57/10

- 35 Introdusă la 7 iunie 2004 de Vlaamse Dierenartsenvereniging, acțiunea principală din cauza C-57/10 are ca obiect anularea Decretului din 5 mai 2004.
- 36 În această privință, reclamanta din acțiunea principală susține că hotărârea menționată încalcă articolul 3 litera (g) CE, articolele 30 CE, 81 CE și 82 CE, principiile liberei circulații a mărfurilor, a serviciilor, a persoanelor și a capitalurilor, Regulamentul nr. 998/2003, Decizia 2003/803, precum și Directiva 98/34.
- 37 Prin stabilirea modului de determinare a numărului unic de pașaport pentru animalele de companie într-o modalitate mai detaliată decât o prevede reglementarea Uniunii, Decretul din 5 mai 2004, pe de o parte, nu ar respecta efectul direct recunoscut de articolul 249 CE regulamentelor și deciziilor Uniunii și, pe de altă parte, ar constitui o reglementare tehnică care nu a fost comunicată Comisiei, cu nerespectarea Directivei 98/34.
- 38 Pârâtul din acțiunea principală susține că, în vederea stabilirii acestui număr unic, în conformitate cu Regulamentul nr. 998/2003, autoritățile naționale dispun de o marjă de apreciere care le autorizează să adopte decizii complementare, destinate

să elaboreze o procedură de identificare corectă. Acesta consideră şi că Decretul din 5 mai 2004 nu intră în domeniul de aplicare al Directivei 98/34.

39 În hotărârea din 9 ianuarie 2006 (nr. 136 163) prin care s-a respins o cerere de suspendare a executării decretului menţionat, instanţa de trimitere ar fi considerat că simplul fapt că o problemă determinată este reglementată de dispoziţii obligatorii în mod direct la nivelul Uniunii nu se opune ca autoritatea naţională competentă în materia respectivă să adopte, cu titlu complementar şi în vederea apărării interesului naţional comun, dispoziţii care îi sunt proprii, în ceea ce priveşte aspecte neprevăzute de reglementarea Uniunii sau atunci când această reglementare nu se opune unei reglementări naţionale complementare. În consecinţă, pârâtul din acţiunea principală putea, aşadar, să adopte, potrivit acestei instanţe, o reglementare de drept intern în măsura în care aceasta nu împiedică faptul ca reglementarea Uniunii să îşi producă în totalitate efectele. De vreme ce nici Regulamentul nr. 998/2003, nici Decizia 2003/803 nu ar conţine dispoziţii privind fabricarea şi distribuirea către veterinari a paşapoartelor destinate pisicilor şi dihorilor domestici, decretul atacat nu ar ieşi din cadrul instituit prin decizia menţionată.

40 Întrucât reclamanta din acţiunea principală şi-a menţinut argumentaţia în ceea ce priveşte incompatibilitatea Decretului din 5 mai 2004 cu reglementarea Uniunii, Raad van State a hotărât să suspende judecarea cauzei şi să adreseze Curţii următoarele întrebări preliminare:

„1) Articolul 3 litera (b), articolul 4 alineatul (2), articolul 5 şi articolul 17 al doilea paragraf din Regulamentul [nr. 998/2003] şi articolele şi anexele Deciziei [2003/803] se opun unui regim naţional care, în ceea ce priveşte paşaportul pentru pisici şi dihori domestici, face trimitere la modelul şi la cerinţele suplimentare stabilite prin Decizia [2003/803], însă, în plus, stabileşte că fiecare paşaport trebuie prevăzut cu un număr unic compus din 13 caractere, şi anume codul ISO al Belgiei, «BE», urmat de numărul de autorizare al distribuitorului, compus din două cifre, şi de un număr de ordine compus din nouă cifre?

- 2) Un regim național care, în ceea ce privește pașaportul pentru pisici și dihori domestici, face trimitere la modelul și la cerințele suplimentare stabilite prin Decizia [2003/803], însă stabilește în plus că fiecare pașaport trebuie prevăzut cu un număr unic compus din 13 caractere, și anume codul ISO al Belgiei, «BE», urmat de numărul de autorizare al distribuitorului compus din două cifre și de un număr de ordine compus din nouă cifre, este o reglementare tehnică în sensul articolului 1 din Directiva [98/34] care, în temeiul articolului 8 din această directivă, trebuie comunicată Comisiei [...] înainte de adoptarea sa?”

Cu privire la întrebările preliminare

Observații introductive

- ⁴¹ În observațiile sale, Vlaamse Dierenartsenvereniging, reclamantă în cele trei acțiuni principale, formulează două întrebări suplimentare cu privire la care susține că, în considerarea importanței acestora, Curtea ar trebui de asemenea să se pronunțe.
- ⁴² În această privință, trebuie amintit că, în cadrul cooperării dintre Curte și instanțele naționale, astfel cum este prevăzută la articolul 267 TFUE, numai instanța națională, sesizată cu acțiunea principală și care trebuie să își asume responsabilitatea pentru hotărârea judecătorească ce urmează a fi pronunțată, are competența să aprecieze, luând în considerare particularitățile cauzei pendinte în fața sa, atât necesitatea unei hotărâri preliminare pentru a fi în măsură să pronunțe propria hotărâre, cât și relevanța întrebărilor pe care le adresează Curții (a se vedea în acest sens Hotărârea

din 15 octombrie 2009, Hochtief și Linde-Kca-Dresden, C-138/08, Rep., p. I-9889, punctul 20 și jurisprudența citată).

- 43 Competența de a stabili întrebările ce urmează a fi adresate Curții este acordată, aşadar, numai instanței naționale, iar părțile nu pot schimba conținutul acestei competențe (Hotărârea Hochtief și Linde-Kca-Dresden, citată anterior, punctul 21 și jurisprudența citată).
- 44 Pe de altă parte, modificarea conținutului întrebărilor preliminare sau răspunsul la întrebările suplimentare menționate de reclamanta din acțiunea principală în observațiile sale ar fi incompatibil cu rolul acordat Curții prin articolul 267 TFUE, precum și cu obligația Curții de a asigura guvernelor naționale și părților interesate posibilitatea de a prezenta observații conform articolului 23 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, având în vedere că, în temeiul acestei dispoziții, numai deciziile de trimitere sunt notificate părților interesate (a se vedea în acest sens Hotărârea Hochtief și Linde-Kca-Dresden, citată anterior, punctul 22 și jurisprudența citată).
- 45 Rezultă că nu poate fi efectuată de către Curte o analiză a întrebărilor suplimentare adresate de Vlaamse Dierenartsenvereniging.

Cu privire la prima întrebare formulată în fiecare dintre cauzele C-42/10 și C-57/10

- 46 Prin intermediul primei întrebări formulate în fiecare dintre cauzele C-42/10 și C-57/10, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă articolul 3 litera (b), articolul 4 alineatul (2), articolul 5 și articolul 17 al doilea paragraf din Regulamentul nr. 998/2003, precum și articolele și anexele Deciziei 2003/803 trebuie

interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale, precum cea în cauză în acțiunea principală, care impune o numerotare a pașapoartelor pentru animale de companie compusă dintr-un număr unic care include codul ISO cu două caractere al Regatului Belgiei, „BE”, urmat de numărul de autorizare al distribuitorului autorizat, compus din două cifre, și de un număr de ordine compus din nouă cifre.

- 47 În această privință, trebuie să amintim că, având în vedere însăși natura și funcția lor în sistemul de izvoare ale dreptului Uniunii, dispozițiile unui regulament au, în general, un efect imediat în ordinile juridice naționale, fără a fi necesar ca autoritățile naționale să adopte măsuri de aplicare ori fără a fi necesar ca legiuitorul Uniunii să adopte reglementări suplimentare (Hotărârea din 28 octombrie 2010, *SGS Belgium* și alții, C-367/09, Rep., p. I-10761, punctul 32 și jurisprudența citată).
- 48 Totuși, anumite dispoziții ale unui regulament, chiar completate printr-o decizie de executare, pot necesita, pentru punerea lor în aplicare, adoptarea unor măsuri naționale de aplicare (a se vedea, prin analogie, Hotărârea din 11 ianuarie 2001, *Monte Arcosu*, C-403/98, Rec., p. I-103, punctul 26).
- 49 În mod vădit, aceasta este situația în cazul articolului 5 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 998/2003 coroborat cu punctul 2 litera (c) din partea B din anexa II la Decizia 2003/83.
- 50 Astfel, cu excepția obligației de a înscrie numărul ISO al statului membru de eliberare la începutul șirului de caractere care compun numărul unic ce trebuie aplicat pe pașaportul pentru animale de companie, respectivele dispoziții ale Regulamentului nr. 998/2003 și ale Deciziei 2003/803 nu impun niciun mod specific de determinare a acestui număr. Acestea impun, așadar, pentru statele membre, obligația de a defini modul de determinare a acestuia.

- 51 Trebuie să se constate că reglementarea națională în cauză în acțiunea principală respectă cerințele privind numerotarea pașapoartelor prevăzute la articolul 5 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 998/2003 coroborat cu punctul 2 litera (c) din partea B din anexa II la Decizia 2003/83. Astfel, reglementarea națională menționată prevede, pe de o parte, că fiecare pașaport este prevăzut cu un număr unic și, pe de altă parte, că primele două caractere ale acestui număr se referă la codul ISO al Regatului Belgiei, „BE”. Întrucât pune în aplicare dispozițiile de drept al Uniunii mai sus menționate și precizează, pe de altă parte, modul de numerotare a altor caractere din care este compus numărul pașaportului, reglementarea națională în cauză asigură efectul deplin al acestor ultime dispoziții.
- 52 Din cele de mai sus rezultă că trebuie să se răspundă la prima întrebare formulată în fiecare dintre cauzele C-42/10 și C-57/10 că articolul 3 litera (b), articolul 4 alineatul (2), articolul 5 și articolul 17 al doilea paragraf din Regulamentul nr. 998/2003, precum și articolele și anexele Deciziei 2003/803 trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale care impune o numerotare a pașapoartelor pentru animale de companie compusă dintr-un număr unic care include codul ISO cu două caractere al statului membru în cauză, urmat de numărul de autorizare al distribuitorului autorizat, compus din două cifre, și de un număr de ordine compus din nouă cifre, de vreme ce aceasta asigură caracterul unic al acestui număr de identificare.

Cu privire la a doua întrebare formulată în cauza C-42/10 și la prima întrebare formulată în cauza C-45/10

- 53 Prin intermediul celei de a doua întrebări formulate în cauza C-42/10 și al primei întrebări formulate în cauza C-45/10, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă articolul 3 litera (b), articolul 4 alineatul (2), articolul 5 și articolul 17 al doilea paragraf din Regulamentul nr. 998/2003, precum și articolele și anexele Deciziei 2003/803 se opun unor reglementări, precum cele în cauză în acțiunea principală, în temeiul cărora, pe de o parte, pașaportul pentru animale de companie este utilizat nu numai ca document de călătorie potrivit reglementării Uniunii, ci și ca

dovadă de identificare și de înregistrare a câinilor la nivel național, și, pe de altă parte, prezentarea de date privind identificarea proprietarului și a animalului pe corpul câinelui se deosebește de cea prevăzută de Decizia 2003/803 și modificarea acestora din urmă se efectuează prin aplicarea de noi date peste cele vechi cu ajutorul etichetelor autocolante.

54 În primul rând, în ceea ce privește utilizarea pașaportului pentru animale de companie ca dovadă de identificare și de înregistrare a câinilor la nivel național, trebuie subliniat că este în cauză utilizarea pașaportului menționat în scopuri paralele și diferite de cele care guvernează reglementarea Uniunii, și anume armonizarea cerințelor privind sănătatea animală aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie.

55 În această privință, trebuie subliniat că nici litera, nici spiritul Regulamentului nr. 998/2003 și ale Deciziei 2003/83 nu permit să se conchidă că pașaportul pentru animale de companie ar avea ca funcție unică și exclusivă respectarea obiectivelor urmărite de reglementarea Uniunii și că, datorită acestui fapt, utilizarea acestui pașaport la nivel național în alte scopuri ar fi interzisă. Dimpotrivă, din considerentele (3) și (4) ale Deciziei 2003/803 și din pașaportul tip anexat la această decizie rezultă că acesta include pagini care permit înscrierea de date fără legătură cu reglementarea Uniunii. Acesta prevede astfel prezentarea certificării de vaccinuri care nu sunt prevăzute de Regulamentul nr. 998/2003, precum și rubrici intitulate „examinarea clinică” și „legalizare” pentru ca pașapoartele pentru animale de companie să poată fi folosite pentru circulația acestor animale și în afara Uniunii.

56 Prin urmare, utilizarea acestui pașaport în alte scopuri decât cele urmărite de reglementarea Uniunii, în principiu, nu poate fi interzisă.

- 57 Cu toate acestea, trebuie ca această utilizare să nu pună sub semnul întrebării nici aplicarea efectivă a Regulamentului nr. 998/2003 și a Deciziei 2003/803, nici obiectivele urmărite de acestea. Or, nu s-a demonstrat și nici măcar nu s-a susținut de părțile din acțiunea principală sau de persoanele interesate vizate la articolul 23 din Statutul Curții care au prezentat observații că folosirea pașaportului menționat în scopuri de identificare și de înregistrare a câinilor la nivel național ar avea un asemenea efect.
- 58 În al doilea rând, în ceea ce privește menționarea datelor privind identificarea proprietarului și a animalului, a căror modificare se efectuează prin aplicarea de noi date peste cele vechi cu ajutorul etichetelor autocolante, trebuie să se constate că o reglementare precum cea în cauză în acțiunea principală are ca efect instituirea unui pașaport pentru animale de companie al cărui format se deosebește de cel al pașaportului tip prevăzut de Decizia 2003/803.
- 59 Astfel, în timp ce anexa I la Decizia 2003/803 prevede că prima pagină a pașaportului tip cuprinde trei câmpuri care permit înscrierea identității și a adresei a trei proprietari succesivi ai animalului, reglementarea în cauză în acțiunea principală prevede că prima pagină a pașaportului pentru animale de companie nu cuprinde decât un singur câmp, pe care trebuie aplicate în mod succesiv etichete autocolante în funcție de modificările de adresă sau de identitate ale proprietarului animalului.
- 60 În această privință, trebuie amintit că, în temeiul articolului 288 al patrulea paragraf TFUE, deciziile Comisiei adresate statelor membre sunt obligatorii în toate elementele lor.
- 61 În plus, din însuși obiectul Deciziei 2003/803, din pașaportul tip care figurează în anexa I la aceasta și de la punctul 1 partea A din anexa II la această decizie, care menționează că „[f]ormatul pașaportului tip este uniform”, rezultă că această decizie are ca obiect stabilirea unui document uniform, indiferent de statul membru care îl eliberează, ale cărui forme și conținut se impun statelor membre, sub rezerva unor

adaptări minore, prevăzute în mod limitativ la punctul 4 din partea C din anexa II la decizia menționată.

- 62 Or, întrucât a utilizat un format al primei pagini a pașaportului pentru animale de companie pe care nu apare decât un singur câmp în care urmează să se menționeze identitatea și adresa primului proprietar al animalului și ale căror modificări ulterioare se efectuează prin aplicarea de etichete autocolante, o reglementare precum cea din acțiunea principală nu respectă cerința unui format uniform impusă de pașaportul tip, care impune în special ca prima pagină a pașaportului pentru animale de companie să prevadă mai multe câmpuri și un format care să permită înscrierea identității și a adresei a trei proprietari succesivi ai animalului.
- 63 Pe de altă parte, astfel cum Comisia a susținut în ședință, suprapunerea de etichete autocolante împiedică identificarea proprietarilor succesivi ai animalului, în condițiile în care o asemenea identificare este determinantă în domeniul sănătății animale, iar, mai exact, Regulamentul nr. 998/2003 și Decizia 2003/803 au intervenit în acest domeniu.
- 64 De asemenea, folosirea de etichete autocolante precum cele prevăzute de reglementarea în cauză în acțiunea principală, care duce la modificarea formatului impus de pașaportul tip, are ca efect de asemenea să împiedice transferul de animale de companie în afara statului membru de origine impunând, în asemenea situații, eliberarea unui nou pașaport în statul membru de destinație.

65 Având în vedere considerațiile de mai sus, trebuie să se răspundă la a doua întrebare formulată în cauza C-42/10 și la prima întrebare formulată în cauza C-45/10 că articolul 3 litera (b), articolul 4 alineatul (2), articolul 5 și articolul 17 al doilea paragraf din Regulamentul nr. 998/2003, precum și articolele și anexele la Decizia 2003/803 trebuie interpretate în sensul că:

- nu se opun unei reglementări, precum cea în cauză în acțiunea principală, în temeiul căreia pașaportul pentru animale de companie este utilizat nu numai ca document de călătorie, în conformitate cu reglementarea Uniunii, ci și ca dovadă a identificării și a înregistrării câinilor la nivel național, și
- se opun unei legislații naționale, precum cea în cauză în acțiunea principală, care prevede un singur câmp în pașaportul pentru animale de companie în care urmează să se menționeze identitatea și adresa proprietarului animalului, ale căror modificări ulterioare se efectuează prin aplicarea de etichete autocolante.

Cu privire la a doua întrebare formulată în fiecare dintre cauzele C-45/10 și C-57/10

66 Prin intermediul celei de a doua întrebări formulate în fiecare dintre cauzele C-45/10 și C-57/10, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă dispozițiile naționale precum cele prevăzute de reglementarea belgiană referitoare la pașaportul pentru animale de companie și aferente utilizării acestuia ca dovadă de identificare și de înregistrare a câinilor, precum și utilizării de etichete autocolante pentru efectuarea unor modificări privind identitatea proprietarului și a animalului, pe de o parte, și cele referitoare la determinarea unui număr unic pentru pisici și pentru dihori domestici, pe de altă parte, trebuie să fie considerate reglementări tehnice, în sensul Directivei 98/34.

- 67 În această privință, trebuie subliniat că, astfel cum rezultă din temeiul juridic al Directivei 98/34, și anume articolul 100A din Tratatul CE (devenit, după modificare, articolul 95 CE), precum și din considerentele (2) și (4) ale acestei directive, reglementarea Uniunii prevede o procedură de informare în domeniul standardelor, al reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale care contribuie la buna funcționare a pieței interne asigurând în special libera circulație a mărfurilor.
- 68 Pe de altă parte, Curtea a avut ocazia să precizeze că intră în domeniul de aplicare al liberei circulații a mărfurilor numai produsele evaluabile în bani și care pot face, ca atare, obiectul tranzacțiilor comerciale (a se vedea în acest sens, în special, Hotărârea din 10 decembrie 1968, Comisia/Italia, 7/68, Rec., p. 617 și 626, și Hotărârea din 26 octombrie 2006, Comisia/Grecia, C-65/05, Rec., p. I-10341, punctele 23-25).
- 69 Or, este cert că pașapoartele pentru animale de companie, de vreme ce au un număr unic și identifică un anumit animal, nu pot face, ca atare, obiectul tranzacțiilor comerciale.
- 70 Prin urmare, este exclus ca pașapoartele menționate să poată fi calificate drept „mărfuri” în sensul jurisprudenței Curții și ca Directiva 98/34 să fie aplicabilă în cazul acestora. Prin urmare, specificațiile precum cele prevăzute de reglementarea belgiană în cauză în acțiunea principală nu pot fi calificate drept specificații tehnice care trebuie să facă obiectul, conform articolului 8 din această directivă, unei comunicări prealabile către Comisie și, în caz contrar, să fie lăsate neaplicate de instanța națională (a se vedea în acest sens Hotărârea din 8 noiembrie 2007, Schwibbert, C-20/05, Rep., p. I-9447, punctele 33 și 44, precum și jurisprudența citată).

- 71 Din considerațiile de mai sus rezultă că trebuie să se răspundă la a doua întrebare formulată în fiecare dintre cauzele C-45/10 și C-57/10 că dispozițiile naționale, precum cele prevăzute de reglementarea în cauză în acțiunea principală, referitoare la pașaportul pentru animale de companie și aferente utilizării acestuia ca dovadă a identificării și a înregistrării câinilor, precum și utilizării de etichete autocolante pentru efectuarea unor modificări privind identitatea proprietarului și a animalului, pe de o parte, și cele referitoare la determinarea unui număr unic pentru pisici și pentru dihori domestici, pe de altă parte, nu constituie reglementări tehnice în sensul articolului 1 din Directiva 98/34, care, potrivit articolului 8 din această directivă, trebuie comunicate Comisiei înainte de adoptarea lor.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 72 Întrucât, în privința părților din acțiunea principală, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a treia) declară:

- 1) **Articolul 3 litera (b), articolul 4 alineatul (2), articolul 5 și articolul 17 al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 998/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 mai 2003 privind cerințele de sănătate animală aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie și de modificare a Directivei 92/65/CEE a Consiliului, precum și articolele și anexele Deciziei 2003/803/CE a Comisiei din 26 noiembrie 2003 de stabilire a pașaportului tip pentru circulația intracomunitară a câinilor, a pisicilor și a dihorilor domestici trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări naționale**

care impune o numerotare a pașapoartelor pentru animale de companie compusă dintr-un număr unic care include codul ISO cu două caractere al statului membru în cauză, urmat de numărul de autorizare al distribuitorului autorizat, compus din două cifre, și de un număr de ordine compus din nouă cifre, de vreme ce aceasta asigură caracterul unic al acestui număr de identificare.

2) **Articolul 3 litera (b), articolul 4 alineatul (2), articolul 5 și articolul 17 al doilea paragraf din Regulamentul nr. 998/2003, precum și articolele și anexele Deciziei 2003/803 trebuie interpretate în sensul că:**

- nu se opun unei reglementări, precum cea în cauză în acțiunea principală, în temeiul căreia pașaportul pentru animale de companie este utilizat nu numai ca document de călătorie, în conformitate cu reglementarea Uniunii, ci și ca dovadă a identificării și a înregistrării câinilor la nivel național, și

- se opun unei legislații naționale, precum cea în cauză în acțiunea principală, care prevede un singur câmp în pașaportul pentru animale de companie în care urmează să se menționeze identitatea și adresa proprietarului animalului, ale căror modificări ulterioare se efectuează prin aplicarea de etichete autocolante.

3) **Dispozițiile naționale, precum cele prevăzute de reglementarea în cauză în acțiunea principală, referitoare la pașaportul pentru animale de companie și aferente utilizării acestuia ca dovadă a identificării și a înregistrării câinilor, precum și utilizării de etichete autocolante pentru efectuarea unor modificări privind identitatea proprietarului și a animalului, pe de o parte, și cele referitoare la determinarea unui număr unic pentru pisici și pentru dihori**

domestici, pe de altă parte, nu constituie reglementări tehnice în sensul articolului 1 din Directiva 98/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iunie 1998 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul standardelor, reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale, astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iulie 1998, care, potrivit articolului 8 din această directivă, trebuie comunicate Comisiei Europene înainte de adoptarea lor.

Semnături